

Aarhus Kommune skal anvende Lov om social service § 96, stk. 3 om borgerstyret personlig assistance.

Borgerstyret Personlig Assistance (BPA) ydes efter Lov om Social Service §96. Personkredsen, kommunen skal tilbyde en BPA-ordning er beskrevet i §96, stk. 1

I §96, stk. 3 står der imidlertid, at "Kommunalbestyrelsen kan tilbyde borgerstyret personlig assistance til borgere, der ikke er omfattet af personkredsen efter stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er den bedste mulighed for at sikre en helhedsorienteret og sammenhængende hjælp for borgeren." Denne bestemmelse har ikke været anvendt i Aarhus Kommune i en årrække. Enhedslisten foreslår, at Aarhus Kommune fremover anvender denne bestemmelse.

Der bør ikke være bestemmelser i serviceloven, som kommunen afviser at bruge, heller ikke selv om der er tale om kan-bestemmelser. Det er vigtigt, at mennesker med handicap tildeles den hjælp, der bedst sikrer en helhedsorienteret og sammenhængende hjælp. Kompensationsprincippet burde også tilsige det. Mennesker med handicap skal have den hjælp, der i videst muligt omfang giver dem mulighed for at leve et liv så tæt som muligt på det liv, som mennesker uden handicap kan leve. Hvis det er en BPA-ordning efter §96, stk. 3, bør det bevilges af kommunen. Jf. Handicapkonventionen og kommunens handicappolitik.

Der skal derfor afsættes penge i budgettet til BPA-ordninger efter §96, stk. 3. Der vil blive tale om merudgifter, men man skal være opmærksom på, at der vil kunne spares penge på langt sigt, hvis man tildeler den bedste hjælp fra starten.

Det bemærkes, at tidligere aftalte besparelser på området til bevillinger efter § 96.1 har resulteret i en del kritik af kommunen fra Ankestyrelsen, og megen lidelse og usikkerhed hos borgere, der er blevet stillet forringelse i hjælpen i udsigt.

Selvom en del har fået medhold i Ankestyrelsen og har bevaret deres BPA ordning, har 100% af de "revurderede" fået forringet livskvaliteten i form af uvished om, hvordan tilværelsen med ændret/forringet hjælp ville komme til at blive udformet.

Intentionen med forslaget er også at neddroge de forhadte opfølgninger og rigide vurderinger af personkredsen. Så skal kommunen alene vurdere sammen med borgeren, hvad der er den bedste hjælp at give. Det vil give et andet møde mellem borger og kommune og mindske borgerens påførte "kommuneangst". Det vil højne arbejdsglæden hos de ansatte, der så kan bruge deres faglighed. Det sparer helt sikkert også penge på den lange bane.

Det er på tide, at vi som kommune lytter til borgerens vurdering af hvad der er bedst for borgeren selv og ikke kun til hvad der er bedst for kommunens budget for det kommende år. Der ønskes en vurdering af hvad forslaget vil udløse af merudgifter og hvad der spares på lang sigt ved at give den rette hjælp.